

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
МАРИУПОЛЬСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ
СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ
вул. Метробудівська 14, м. Дніпро 49000

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

19 березня 2024 року

Старший лейтенант поліції Філончук Галина Андріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12022052770003268 від 28 жовтня 2022 року, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Скороход Тетяну Миколаївну,
09.04.1983 року народження, уродженку
[REDACTED], громадянку
України, паспорт [REDACTED], раніше не
судиму, яка зареєстрована та проживає
за адресою: [REDACTED]

про те, що вона підозрюється в участі у терористичній організації, умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України за попередньою змовою групи осіб та у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що відповідно до статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», антитерористична операція це комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

При цьому, поняття терористичної організації визначено в статті 1 вищевказаного Закону, відповідно до якого терористична організація це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого проведено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Так, відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична діяльність - діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених частинами 1-3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, направлених на залякування населення з метою спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Враховуючи вищевикладене, вказані організації «ДНР» та «ЛНР» підпадають під зазначені ознаки терористичної організації, мають стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу

Про визнання РФ державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою

України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а так звані «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Крім того, визнання Верховною Радою України так званої самопроголошеної організації «ДНР» та «ЛНР» терористичними, а численні злочини вчинені представниками терористичної організації «ДНР» та «ЛНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» та «ЛНР» терористичними організаціями. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Таким чином, Верховною радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ДНР» та «ЛНР» до

терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Крім того, Конвенцією ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 15.11.2000 зобов'язано держави-учасниці криміналізувати участь в організованій злочинній групі. При цьому відповідно до п. «а» ст. 2 цієї Конвенції організована злочинна група означає структурно оформлену в групу в складі трьох або більше осіб, що існує протягом визначеного періоду часу і діє узгоджено з метою здійснення одного або декількох серйозних злочинів, визнаних такими відповідно до цієї Конвенції, для того, щоб одержати, прямо або посередньо, фінансову або іншу матеріальну вигоду.

Аналіз кримінального законодавства, Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 27.01.1977 № ETSN90, Протоколу, що вносить зміни до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 15.05.2003 № ETSN190, Резолюції Ради Безпеки ООН від 28.09.2001 № 1373 по боротьбі з тероризмом, Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму від 16.05.2005, а також відповідних положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом» показує, що терористична організація виділена, як вид злочинної організації за спеціальною метою - здійснення терористичної діяльності.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

Водночас, з метою створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, забезпечення утримання частини території Донецької області, взятої представниками терористичної організації «ДНР» під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, її лідерами (під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади РФ) прийнято рішення щодо створення та функціонування окремих установ політичного блоку «ДНР».

У період з квітня 2014 року по теперішній час з метою виконання завдань терористичних організацій «ДНР»/«ЛНР» до їх складу почали залучатися як громадяни України, так і громадяни Російської Федерації, а також юридичні особи, основною метою діяльності яких є фінансове, матеріальне та інше організаційне сприяння діяльності так званого «ДНР»/«ЛНР».

У невстановлений слідством час, але не пізніше 13.12.2018 у громадянки України Скороход Т.М. виник умисел на вступ до складу терористичної організації «ДНР» та прийняття безпосередньої участі у ній шляхом зайняття посади в одній з місцевих адміністрацій її політичного блоку.

В подальшому 13.12.2018 Скороход Т.М. перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме за адресою: Донецька область Новоазовський район, с. Приморське, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» та її підрозділів є незаконною, спрямована

на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ДНР» щодо насильницької зміни меж території України, діючи умисно, з особистих ідеологічних міркувань, добровільно вступила до складу цієї терористичної організації та зобов'язався дотримуватися правил поведінки, встановлених у ній, і виконувати визначені їй функції та починаючи з 13.12.2018 зайняла посаду «Главы Приморской сельской администрации Новоазовского района Донецкой Народной республики».

Обіймаючи вищевказану посаду в терористичній організації «Донецкая Народная республика», використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, будучи однією із осіб, на яких покладено персональну відповідальність за діяльність так званої «Приморської сельской администрации» реалізовувала її завдання та функції відповідно до «Положения про администрацию Новоазовского района» від 12.03.2015 № 029, п.1.4 розділу № 1 загальних положень «Указа о Принятии временного (типового) положения о местных администрациях Донецкой Народной Республики» від 19.01.2015 № 13 а саме:

- забезпечує дотримання законності, охорони, права і свободи громадян;
- організовує та керує діяльністю Адміністрації;
- призначає та звільнює з посади заступників голови адміністрації за погодженням з головою адміністрації Новоазовського району;
- у межах своєї компетенції призначає та звільняє з посади керівників структурних підрозділів та їх заступників (керівників департаментів, управлінь, відділів, комітетів, секторів, служб) міської (або в районних центрах) адміністрацій, керівників територіальних органів місцевої адміністрації, працівників адміністрації в порядку, не суперечить чинному законодавству;
- застосовує до вищевказаних осіб заходи заохочення, притягує їх до дисциплінарної відповідальності;
- у межах своєї компетенції організує формування та затверджує місцевий бюджет та звіти про його виконання;
- розпоряджається фінансовими ресурсами відповідно до затвердженого бюджету;
- подає на погодження до Адміністрації Глави Донецької Народної Республіки положення про структурні підрозділи місцевої (сільської) адміністрації;
- надає подання відповідним органам про створення, реорганізацію та ліквідацію муніципальних підприємств, муніципальних організацій та установ, визначає цілі, умови та порядок їх діяльності, затверджує їх статuti, здійснює контроль за їх діяльністю, затверджує пропозиції щодо оптимізації використання коштів муніципальних підприємств;
- у межах своєї компетенції призначає та звільняє керівників комунальних (муніципальних) підприємств та установ, створених міською

адміністрацією (у тому числі раніше заснованих органами місцевого самоврядування);

- має право відповідно до чинного законодавства скасовувати акти підпорядкованих структурних підрозділів адміністрації;

- затверджує у межах своєї компетенції міські (районні) програми та щорічно проводить оцінку ефективності їх реалізації.

- розробляє проекти планів, програм та представляє їх Голові Донецької Народної Республіки, Раді Міністрів Донецької Народної Республіки.

Також, за час перебування на вказаній посаді Скороход Т.М., використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, на виконання завдань та функцій політичного блоку шляхом виконання покладених на так звану «Приморську сільську адміністрацію» повноважень, остання неодноразово надавала інтерв'ю та здійснював публічні виступи, які висвітлювались на каналі під назвою «Оплот ТВ» розміщеному на відеохостингу «YouTube» чим проводила пропагандистську роботу з популяризації безпосередньої діяльності вказаної адміністрації, як складової терористичної організації «ДНР» та формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності терористичної організації «ДНР».

Таким чином, в період з 13.12.2018 по 07.06.2022 Скороход Т.М., перебуваючи на посаді «Главы Приморской сельской администрации Новоазовского района Донецкой Народной республики» розташованої за адресою: Донецька область, Новоазовський район, с. Приморське, вул. Радянська, буд. 5 забезпечувала реалізацію завдань її політичного блоку шляхом виконання покладених завдань та функцій.

Таким чином, Скороход Тетяна Миколаївна, 09.04.1983 року народження, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме участь у терористичній організації.

Крім того, в ході досудового розслідування встановлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи

адміністративно- територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

В кінці 2013 на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у групи осіб (стосовно яких є окремі кримінальні провадження) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Донецької області України псевдодержавного утворення - так званої «Донецької народної республіки» (далі по тексту – «ДНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Водночас на учасників політичного блоку терористичної організації «ДНР» покладаються обов'язки:

– створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;

- видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нелегітимних «органів державної влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;
- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних

адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольні органам державної влади України території.

Утримання частини території Донецької області, взятої під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує створення та функціонування на цій території єдиної системи органів виконавчої влади в так званій «ДНР».

Вказане в свою чергу та намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади та місцевого самоврядування, надання легітимності виконавчому процесу, призвело до прийняття представниками окупаційної адміністрації рішення щодо створення та функціонування так званого «Новоазовського району Донецької Народної республіки», який виконував функції органу виконавчої влади в так званій «ДНР».

В подальшому 13.12.2018 Скороход Т.М. перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме за адресою: Донецька область Новоазовський район, с. Приморське, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ДНР» щодо насильницької зміни меж території України, діючи умисно, з особистих ідеологічних міркувань добровільно вступила до складу цієї терористичної організації та зобов'язався дотримуватися правил поведінки, встановлених у ній, виконувати визначені їй функції та починаючи з 13.12.2018 зайняла посаду «Глави Приморської сільської адміністрації Новоазовського району Донецької Народної республіки».

За час перебування на вказаній посаді Скороход Т.М., використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» влад повноваження, на виконання завдань та функцій політичного блоку шляхом виконання покладених на так звану «Приморську сільську адміністрацію повноважень, остання неодноразово надавала інтерв'ю та здійснювала публічні виступи, які висвітлювались на каналі під назвою «Оплот Т

розміщеному на відеохостингу «YouTube» чим проводила пропагандистську роботу з популяризації безпосередньої діяльності вказаної адміністрації, підтвердження встановлених меж територій т.зв. «Донецької Народної республіки», фактично підтримуючи посягання на територіальну цілісність та недоторканість України у складі терористичної організації «ДНР» та формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності терористичної організації «ДНР» на території суверенної України.

Встановлено, що адміністративна будівля «Приморської сільської адміністрації Новоазовського району Донецької Народної республіки» розташована за адресою: Донецька область, с. Приморське, вул. Радянська 5, має чітку структурну ієрархію з розподілом функцій та визначенням ролі осіб, які входять до складу сільської адміністрації.

Обіймаючи вищевказану посаду в терористичній організації «Донецька Народна республіка», використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, будучи однією із осіб, на яких покладено персональну відповідальність за діяльність так званої «Приморської сільської адміністрації» реалізовувала її завдання та функції відповідно до «Положення про адміністрацію Новоазовського району» від 12.03.2015 № 029, п.1.4 розділу № 1 загальних положень «Указа о Принятти временного (типового) положении о местных администрациях Донецької Народної Республіки» від 19.01.2015 № 13 а саме:

- забезпечує дотримання законності, охорони, права і свободи громадян;
- організовує та керує діяльністю Адміністрації;
- призначає та звільнює з посади заступників голови адміністрації за погодженням з головою адміністрації Новоазовського району;
- у межах своєї компетенції призначає та звільняє з посади керівників структурних підрозділів та їх заступників (керівників департаментів, управлінь, відділів, комітетів, секторів, служб) міської (або в районних центрах) адміністрацій, керівників територіальних органів місцевої адміністрації, працівників адміністрації в порядку, не суперечить чинному законодавству;
- застосовує до вищевказаних осіб заходи заохочення, притягує їх до дисциплінарної відповідальності;
- у межах своєї компетенції організує формування та затверджує місцевий бюджет та звіти про його виконання;
- розпоряджається фінансовими ресурсами відповідно до затвердженого бюджету;
- подає на погодження до Адміністрації Глави Донецької Народної Республіки положення про структурні підрозділи місцевої (сільської адміністрації);
- надає подання відповідним органам про створення, реорганізацію ліквідацію муніципальних підприємств, муніципальних організацій установ, визначає цілі, умови та порядок їх діяльності, затверджує їх статут

здійснює контроль за їх діяльністю, затверджує пропозиції щодо оптимізації використання коштів муніципальних підприємств;

- у межах своєї компетенції призначає та звільняє керівників комунальних (муніципальних) підприємств та установ, створених міською адміністрацією (у тому числі раніше заснованих органами місцевого самоврядування);

- має право відповідно до чинного законодавства скасовувати акти підпорядкованих структурних підрозділів адміністрації;

- затверджує у межах своєї компетенції міські (районні) програми та щорічно проводить оцінку ефективності їх реалізації.

- розробляє проекти планів, програм та представляє їх Голові Донецької Народної Республіки, Раді Міністрів Донецької Народної Республіки.

Таким чином, Скороход Т.М. обґрунтовано підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України за попередньою змовою групи осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Крім того, в ході досудового розслідування встановлено, що 24.08.1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами статей 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками передбаченими міжнародним правом.

Проте всупереч вказаним норма, Російська Федерація грубо порушуючи свої зобов'язання, встановлені такими міжнародними актами Статут ООН, відповідно до якого держави-члени повинні розв'язувати будь-які спори мирними засобами та утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування (частини 3 і 4 статті 2 Гельсінський Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі підписаний 1 серпня 1975 року, відповідно до якого її держави-учасники визнають непорушними кордони всіх держав у Європі та утримуються в будь-яких дій, спрямованих на захоплення частини або всієї території будь-якої держави-учасника (частина 1, розділ III); Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, який зафіксує

зобов'язання Російської Федерації, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучених Штатів Америки; Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, ратифікований обома сторонами 14 січня 1998 року, згідно з яким Україна та Російська Федерація відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі поважають територіальну цілісність одна одної і підтверджують непорушність кордонів, що існують між ними (стаття 2), здійснила збройну агресію проти України, супроводжуючи це цинічними і протиправними вимогами щодо зміни конституційного ладу України.

Зокрема Верховна Рада України у заяві «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» затвердженій Постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII, констатувала, що наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розпочалась 20.02.2014, стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя - невід'ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях. Також згідно тексту вказаної заяви встановлено, що друга фаза збройної агресії Російської Федерації проти України розпочалася у квітні 2014 року, коли контрольовані, керовані і фінансовані спецслужбами Російської Федерації озброєні бандитські формування проголосили створення «Донецької народної республіки» (7 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери «ДНР» та «ЛНР», серед яких було багато громадян Російської Федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України були заслані розвідувально-диверсійні групи, які очолювали кадрові офіцери Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектований чеченцями - громадянами Російської Федерації батальйон «Восток», а також задіяні такі озброєні групи найманців як «Русский сектор» та «Оплот». За їхньої участі відбулися захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах Донецької та Луганської областей, здійснено збройні напади на частини українських Сухопутних військ та літаків Повітряних сил Збройних Сил України.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації незаконних самопроголошених утворень на тимчасово окупованих частинах території України, з метою створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, надання образу легітимності своїй владі, узурпували виконання владних функцій держави.

В результаті чого згідно Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Російську Федерацію визнано державою-агресором.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12 травня 2014 року проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

20 листопада 2018 року за результатами так званого всенародного голосування Пушилін Д.В., обраний головою так званої «ДНР», та будучи головою органів виконавчої влади почав виконання своїх повноважень на територіях, які згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнає тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Крім того, всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ про вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб. В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжено та він діє і н теперішній час.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації сукупність державних органів і структур Російської Федерації функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органи державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою

встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Так, представниками збройного формування РФ всупереч порядку встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншим діючим нормативно-правовим актам, на території Новоазовського району Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, главою «ДНР» незаконно створено адміністрацію «Новоазовського району ДНР», відповідно до указу «О прийнятті временного (типового) положення о местных администрациях Донецкой Народной Республики» від 19.01.2015 № 13, тобто цілеспрямовано створено окупаційну адміністрацію Новоазовського району Донецької області, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та безпосередньої реалізації всіх узурпованих владних повноважень. В подальшому на території Новоазовського району створено так званий «Муниципальный округ Новоазовского района».

Встановлено, що громадянка України Скороход Тетяна Миколаївна, 09.04.1983 року народження, знаходячись на території тимчасово окупованого села Приморське Новоазовської міської громади Кальміуського району Донецької області, та будучи його мешканкою, у невстановлений слідством час, але не пізніше 07 червня 2022 року, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, маючи умисел на допомогу державі-агресору та її незаконним правоохоронним органам, створеним на тимчасово окупованій території, діючи умисно, за власною ініціативою, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, добровільне зайняла посаду «Главы Приморской сельской администрации Новоазовского муниципального округа Донецкой Народной республики», яка розташована за адресою: Донецька область, Новоазовський район, с.Приморське, вул. Радянська, буд. 5 надавши при цьому добровільну згоду на виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п.1.4 розділу № 1 загальних положень «Указа о прийнятті временного (типового) положення о местных администрациях Донецкой Народной Республики» від 19.01.2015 року № 13, встановлено, що місцеві (сільські) адміністрації керуються в своїй діяльності вищевказаним положенням, у зв'язку з чим на Скороход Т.М., як на «Главу Приморской сельской администрации Новоазовского муниципального округа Донецкой Народной республики» покладено наступні обов'язки:

- забезпечує дотримання законності, охорони, права і свободи громадян;

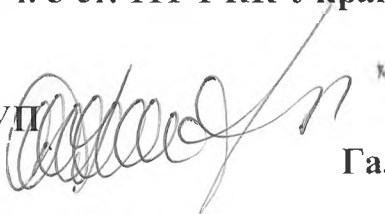
- організовує та керує діяльністю Адміністрації;
- призначає та звільнює з посади заступників голови адміністрації за погодженням з головою адміністрації Новоазовського району;
- у межах своєї компетенції призначає та звільняє з посади керівників структурних підрозділів та їх заступників (керівників департаментів, управлінь, відділів, комітетів, секторів, служб) міської (або в районних центрах) адміністрацій, керівників територіальних органів місцевої адміністрації, працівників адміністрації в порядку, не суперечить чинному законодавству;
- застосовує до вищевказаних осіб заходи заохочення, притягує їх до дисциплінарної відповідальності;
- у межах своєї компетенції організує формування та затверджує місцевий бюджет та звіти про його виконання;
- розпоряджається фінансовими ресурсами відповідно до затвердженого бюджету;
- подає на погодження до Адміністрації Глави Донецької Народної Республіки положення про структурні підрозділи місцевої (сільської) адміністрації;
- надає подання відповідним органам про створення, реорганізацію та ліквідацію муніципальних підприємств, муніципальних організацій та установ, визначає цілі, умови та порядок їх діяльності, затверджує їх статuti, здійснює контроль за їх діяльністю, затверджує пропозиції щодо оптимізації використання коштів муніципальних підприємств;
- у межах своєї компетенції призначає та звільняє керівників комунальних (муніципальних) підприємств та установ, створених міською адміністрацією (у тому числі раніше заснованих органами місцевого самоврядування);
- має право відповідно до чинного законодавства скасовувати акти підпорядкованих структурних підрозділів адміністрації;
- затверджує у межах своєї компетенції міські (районні) програми та щорічно проводить оцінку ефективності їх реалізації.
- розробляє проекти планів, програм та представляє їх Голові Донецької Народної Республіки, Раді Міністрів Донецької Народної Республіки.

Отже, громадянка України Скороход Т.М. у невстановлений слідством час, але не пізніше 07 червня 2022 року добровільно обійняла посаду «Главы Приморской сельской администрации Новоазовского муниципального округа Донецкой Народной республики» на тимчасово окупованій території Новоазовського району Донецької області, що передбачає виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

Таким чином, за вказаних обставин, Скороход Тетяна Миколаївна, 09 квітня 1983 року народження, підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з

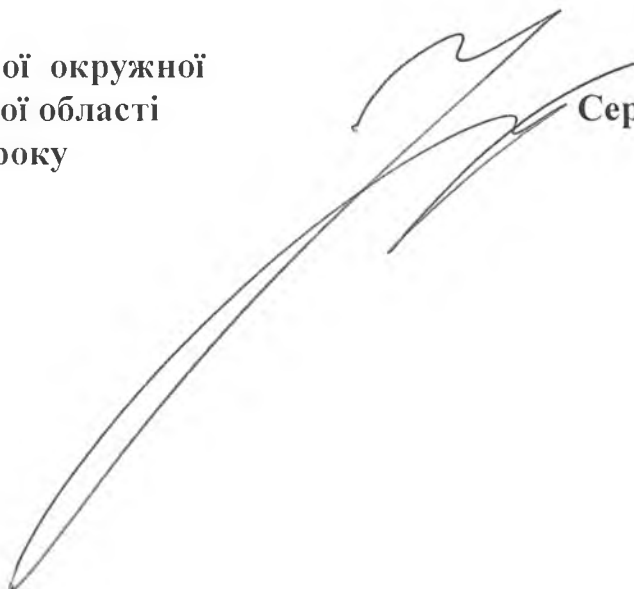
виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
«19» березня 2024 року

Галина ФІЛОНЧУК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Лівобережної окружної
прокуратури Донецької області
«19» березня 2024 року

Сергій ПІЄНКО

Відповідно до положень статей 42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснено його процесуальні права.

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову

діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____

« ____ » _____ 2024 року о « ____ » годин « ____ » хвилин.

Захисник _____

« ____ » _____ 2024 року о « ____ » годин « ____ » хвилин.

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

**Слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області**

« ____ » _____ 2024 року

Галина ФІЛОНЧУК